แบบขอส่งเอกสารการเผยแพร่บทความวิจัย เพื่อใช้สำหรับการเสนอขอจบการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

วันที่..... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564

ชื่อ – นามสกุล (นาย/นาง/นางสาว) ศุภณัฐ เอมณี รหัสประจำตัว 6084890192
นักศึกษา ⊘ หลักสูตรมหาบัณฑิต ○ หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา นวัตกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
ศึกษาที่ ⊘ มหาวิทยาลัย ○ ศูนย์.....
เป็นนักศึกษา ⊘ ภาคปกติ ○ ภาคพิเศษ เข้าศึกษาภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560
ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ บ้านเลขที่ 937 หมู่ 5 ตำบล คูคต อำเภอ ลำลูกกา จังหวัด ปทุมธานี
รหัสไปรษณีย์ 12130 โทรศัพท์ ..... แฟกซ์ ..... อีเมล์ .....
หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ 0869982455

มีความประสงค์ขอเสนอส่ง ○ บทความวิทยานิพนธ์ ○ บทความการค้นคว้าอิสระ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

☐ **ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ**
ชื่อเรื่องบทความ.....
.....
ภาษาอังกฤษ .....
.....
ชื่อวารสาร..... ○ ระดับนานาชาติ ○ ระดับชาติ
อยู่ในฐานข้อมูล ○ TCI ○ Scopus ○ ISI ○ อื่นๆ โปรดระบุ.....
เป็นวารสารของประเทศ.....ปีที่.....ฉบับที่.....หน้าที่.....

☑ **นำเสนอในที่ประชุมทางวิชาการที่มีรายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์ (Proceedings) (เป็นรวมเล่มบทความฉบับเต็มไม่ใช่บทคัดย่อ)**
ชื่อเรื่องบทความ แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในเขตเทศบาล เรื่อง ลำลูกกาเหล่า ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
.....
ภาษาอังกฤษ PARTICIPATION SOLID WASTE MANAGEMENT GUIDLINE OF COMMUNITY AND LAM SAM KAEO MUNICIPALITY, KHU KHOT, LAM LUK KA, PATHUMTHANI
.....
ชื่องานประชุมทางวิชาการ การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 "Management in next normal: transformative prospection"
วัน/เดือน/ปี ที่จัดประชุม 18 มิ.ย. 64 หน่วยงานที่จัดประชุม มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
สถานที่ประชุม Video Conference ผ่าน ZOOM ประเทศ ไทย
เป็นการประชุมทางวิชาการ ○ ระดับนานาชาติ ⊘ ระดับชาติ ○ อื่นๆ .....
การนำเสนอ ⊘ แบบบรรยาย (Oral Presentation) ○ แบบโปสเตอร์ (Poster Presentation)

☐ **การเผยแพร่ในรูปแบบอื่นๆ**.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ได้ดำเนินการตามข้อความข้างต้นแล้ว และได้แนบหลักฐานการเผยแพร่ที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องมาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....
(ศุภณัฐ เอมณี)
นักศึกษา
วันที่.....เดือน ก.ค. พ.ศ. 64

โปรดพลิก ⇨

คำรับรอง

ขอรับรองว่า (นาย/นาง/นางสาว) ศุภณัฐ เกษมณี
ได้เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ตามรายละเอียดที่ระบุข้างต้นเรียบร้อยแล้ว และได้ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว
เห็นสมควรเสนอขอส่งเอกสารการเผยแพร่บทความวิจัยได้

ลงชื่อ..... (ผศ.ดร.วนัสพรรัศม์ สวัสดี) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ วันที่ 24 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2564	ลงชื่อ..... (รองศาสตราจารย์ ดร. ปกิตร ชาติคุณ) ประธานคณะกรรมการประจำหลักสูตร วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ให้นักศึกษาแนบเอกสารตามประเภทการเผยแพร่บทความวิจัยให้ครบถ้วน แล้วนำเอกสารส่งที่บัณฑิตวิทยาลัย

ประเภทตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ

สิ่งที่แนบมาด้วย

1. แบบเสนอขอรับการส่งเอกสารการตีพิมพ์ (มรว.บ. 11)
2. แบบตอบรับการลงวารสาร (ตัวจริง) (พร้อมสำเนา 2 ชุด).
3. สำเนาปกใน – ปกนอกวารสาร (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
4. สำเนาหน้าสารบัญ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
5. บทความฉบับสมบูรณ์ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
6. เล่มวารสารฉบับจริง

☐ ครบ

☐ ไม่ครบ

ประเภทนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการ

สิ่งที่แนบมาด้วย

1. แบบเสนอขอรับการส่งเอกสารการตีพิมพ์ (มรว.บ.11)
2. แบบตอบรับการนำเสนอผลงาน (ตัวจริง) (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
3. สำเนาปกใน – ปกนอก (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
4. สำเนาหน้าสารบัญ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
5. บทความฉบับสมบูรณ์ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
6. ใบประกาศนียบัตรหรือเอกสารที่แสดงถึงการนำเสนอผลงาน (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
7. เล่มเสนอผลงานที่ได้นำเสนอ (Proceedings)

☐ ครบ

☐ ไม่ครบ

ตรวจสอบเอกสาร หลัก ป.โท 12 หน่วยกิต
ตามประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564 ม.ศิลปากร 18 มิ.ย. 64 = 0.20

ลงชื่อ..... ผู้ตรวจสอบ วันที่ 7 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2564
(นางสาวธิดา โยธากุล)

ลงชื่อ..... (ผศ.ดร.ดนุชา สลีวงศ์) (รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย) วันที่ 7 เดือน ก.ค. พ.ศ. 64	ลงชื่อ..... (รศ.ดร.กันต์ฤทัย คลังพหล) (คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย) วันที่ 7 เดือน ก.ค. พ.ศ. 64

ที่ อว 8618.1/ว 1015

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120

1 มิถุนายน 2564

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาบทความ

เรียน คุณวนัสพรรัศม์ สวัสดี

ตามที่ ท่านได้ส่งผลงานเพื่อนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564 "Management in next normal transformative prospection" จัดขึ้นในวันที่ 18 มิถุนายน 2564 **ในชื่อผลงาน:** แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี **เลขติดตามสถานะ 877**

บัดนี้ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้พิจารณาผลงานของท่านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว มีความยินดีที่จะเรียนให้ท่านทราบว่า ผลงานของท่านผ่านการพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอผลงานแบบบรรยาย (Oral Presentation) รูปแบบการประชุมทางไกลผ่านทางจอภาพ หรือ Video Conference โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564 "Management in next normal transformative prospection" จัดขึ้นในวันที่ 18 มิถุนายน 2564 และได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมฯ ขอให้ท่านแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้และส่งกลับมายังคณะฯ ภายในวันที่ 5 มิถุนายน 2564 หากท่านไม่ส่งบทความดังกล่าวกลับมาในระยะเวลาที่กำหนด ทางคณะฯ จะถือว่าท่านไม่ประสงค์จะร่วมนำเสนอผลงานและรับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องฯ ทั้งนี้ ขอให้ท่านชำระเงินค่าลงทะเบียน ภายในวันที่ 5 มิถุนายน 2564 และขอสงวนสิทธิ์ไม่คืนเงินค่าลงทะเบียนหรือชดเชยสิ่งอื่นใดในทุกกรณีโดยมีรายละเอียดการชำระเงิน ดังนี้

ชื่อธนาคาร	**ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)**
ชื่อบัญชี	**มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ พบ.**
หมายเลขบัญชี	**980-2-31718-7**
อัตราค่าลงทะเบียนบทความละ	**3,000.00 บาท (สามพันบาทถ้วน)**

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และทางคณะกรรมการจัดการประชุมขอขอบพระคุณท่านที่เข้าร่วมการประชุมวิชาการฯ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย อารักษ์โพชฌงค์)
รองคณบดีฝ่ายวิจัย ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

คณะกรรมการดำเนินงานฯ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โทรศัพท์ 0 3289 9686 ต่อ 312019 หรือ 08 5297 8529

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขอมอบประกาศนียบัตรนี้เพื่อแสดงว่า

คุณศุภณัฐ เวชมณี, คุณศศิธร หาสิน และ คุณวนัสพรรัศม์ สวัสดี

ได้เข้าร่วมนำเสนอผลงานทางวิชาการ

เรื่อง แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลเมืองลำสามแก้ว
ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
"Management in next normal: transformative prospection"
รูปแบบการนำเสนอออนไลน์ผ่านโปรแกรม Zoom Cloud Meeting

ให้ ณ วันที่ 18 มิถุนายน 2564

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

รายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564

"Management in next normal: transformative prospection" >>>>>

วันที่ 18 มิถุนายน 2564

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รูปแบบการประชุม แบบ Video Conference ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

คำนำ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2544 โดยเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2545 เป็นคณะวิชาลำดับที่ 12 ของมหาวิทยาลัยศิลปากร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้สนับสนุนและส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัย และสนับสนุนให้บุคลากร และนักศึกษาเผยแพร่ผลงานทางวิชาการรวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อยกระดับมาตรฐานกิจการด้านการวิจัยให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร "Management in next normal: transformative prospection" จัดขึ้นเพื่อตอบสนองพันธกิจหลักด้านการวิจัย ตลอดจนเป็นเวทีให้ผู้เข้าร่วมงานจากหลายหลายสถาบัน ได้นำเสนอผลงานทางวิชาการเผยแพร่สู่สาธารณชน ผ่านการนำเสนอผลงานทางวิชาการต่อที่ประชุมวิชาการในภาคบรรยาย (Oral Presentation) ที่มีรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) ตลอดจน เป็นพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการและทางการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ ด้านการจัดการ และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือด้านวิชาการและงานวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสที่ดีให้คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา นักวิชาการ จากสถาบัน การศึกษาภายในประเทศเพื่อสร้างเครือข่ายทางวิชาการต่อไปในอนาคต

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภายใต้หัวข้อ "Management in next normal: transformative prospection" ได้รวบรวมบทความทางวิชาการที่ผ่านการพิจารณากลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิและผ่านการคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการในครั้งนี้ เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ทางวิชาการเพื่อเผยแพร่และอ้างอิงต่อไป สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่าน ที่มีส่วนร่วมในการจัดการประชุมวิชาการครั้งนี้ให้สามารถดำเนินไปได้ด้วยดีและประสบความสำเร็จในที่สุด

สาส์นจากคณบดี

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอต้อนรับผู้เข้าร่วมงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564 ภายใต้หัวข้อ "Management in next normal: transformative prospection" ซึ่งการประชุมวิชาการครั้งนี้ ประกอบด้วยการนำเสนอผลงานทางด้านบริหารธุรกิจ การตลาด การเงิน การบัญชี การท่องเที่ยว การจัดการโรงแรม การจัดการงานนิทรรศการและงานอีเว้นท์ การจัดการโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ การจัดการชุมชน รัฐประศาสนศาสตร์ การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน การวิจัยสถาบันเพื่อพัฒนาองค์กร การจัดการสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน สาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสาขาการจัดการ รวมทั้งการปฏิบัติงานประจำสู่งานวิจัย

ในนามคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอขอบคุณ คุณกรณ์ จาติกวณิช หัวหน้าพรรคกล้า ที่ให้เกียรติเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ ในหัวข้อ "Management in next normal: transformative prospection" และขอบคุณทุก ๆ ท่านที่มีส่วนร่วมเพื่อให้การจัดการประชุมวิชาการในครั้งนี้ สามารถดำเนินไปได้ด้วยดีและประสบความสำเร็จในที่สุด ทั้งคณะกรรมการจัดงาน คณะกรรมการกลั่นกรองคุณภาพและมาตรฐานของผลงาน นิสิต นักศึกษา อาจารย์ นักวิชาการทั้งภายนอก และภายในสถาบันที่ให้ความสนใจส่งผลงานเข้าร่วมในการนำเสนอครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 25634 จะช่วยเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และจะสามารถเพิ่มพูนความรู้ศาสตร์ด้านการจัดการ และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อตอบสนอง ความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สาส์นประธานคณะกรรมการอำนวยการ

ภายใต้วิสัยทัศน์ "บูรณาการความรู้ด้านการจัดการและนวัตกรรม เพื่อความยั่งยืนและคุณภาพระดับสากล" คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความมุ่งมั่นในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนางานวิจัย รวมทั้งสนับสนุนให้คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา เผยแพร่ผลงานทางวิชาการเพื่อสร้างเครือทางวิชาการและการเรียนรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติ ตลอดจนเป็นการยกระดับมาตรฐานและคุณภาพผลงานด้านการวิจัยของหน่วยงานให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดขึ้น ณ วันที่ 18 มิถุนายน 2564 ภายใต้หัวข้อ "Management in next normal transformative prospection" ในรูปแบบการจัดการประชุมแบบออนไลน์ (Online Conference) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีนำเสนอผลงานทางวิชาการของ คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา นักวิชาการ รวมถึงบุคคลทั่วไปทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน อีกทั้งยังเป็นการแลกเปลี่ยนและสร้างเครือข่ายทางวิชาการในเรื่องการวิจัยเพื่อให้เกิดการสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณค่าให้เป็นที่ประจักษ์แก่สังคมต่อไปในอนาคต กำหนดรูปแบบการนำเสนอผลงานภาคบรรยาย (Oral Presentation) ซึ่งมีผู้สนใจนำเสนอผลงานทั้งสิ้น จำนวน 71 บทความ โดยเป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ของการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติทุกประการ

ในนาม คณะกรรมการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564 ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมในการจัดการประชุมทุกท่าน ประกอบด้วย ผู้บริหารคณะวิทยาการจัดการ วิทยากรปฐกถานำ (คุณกรณ์ จาติกวณิช) ประธานประจำห้องนำเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทุกท่าน ตลอดจนผู้นำเสนอผลงานวิจัย และผู้สนใจเข้าร่วมการประชุม มา ณ โอกาสนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการประชุมวิชาการครั้งนี้จะเป็นการเพิ่มพื้นที่เพื่อสร้างเครือข่ายทางวิชาการ เพิ่มพูนความรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการวิจัยที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการที่จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย อารักษ์โพชฌงค์
รองคณบดีฝ่ายวิจัย
ประธานคณะกรรมการอำนวยการ
การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำสั่งคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ 26 /2564

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564

ตามที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กำหนดจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2564 ในวันศุกร์ที่ 18 มิถุนายน 2564 เพื่อเป็นเวทีการนำเสนองานวิชาการ วิจัย และผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2559 จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ดังผู้รายนามต่อไปนี้

1.	รองคณบดีฝ่ายวิจัย	ประธานกรรมการ
2.	ศาสตราจารย์ ดร.บุษบา กนกศิลปธรรม	กรรมการ
3.	ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์	กรรมการ
4.	รองศาสตราจารย์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร	กรรมการ
5.	รองศาสตราจารย์ ดร.ธนินท์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ	กรรมการ
6.	รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทึก	กรรมการ
7.	รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	กรรมการ
8.	รองศาสตราจารย์ ดร.นันทนิตย์ วานิชาชีวะ	กรรมการ
9.	รองศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์ภูดิท เดชาติวัฒน์	กรรมการ
10.	รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	กรรมการ
11.	รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	กรรมการ
12.	รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	กรรมการ
13.	รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล อ้นแฉ่ง	กรรมการ
14.	รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชราภรณ์	กรรมการ
15.	รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกิจ สุทธิเรืองวงศ์	กรรมการ
16.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	กรรมการ
17.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรรหิรัญ	กรรมการ
18.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงศ์	กรรมการ
19.	รองศาสตราจารย์ เอมอร เจียรมาศ	กรรมการ
20.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกิดศิริ เจริญวิศาล	กรรมการ
21.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรรณราย	กรรมการ

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวนอย่างน้อย 2 ท่าน ทัศนะและความคิดเห็นในบทความต่าง ๆ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นความรับผิดชอบแต่อย่างใดของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการตัดทอน / ปรับแก้ถ้อยคำบางประการเพื่อความเหมาะสม ผู้ประสงค์จะนำข้อความใดจากเอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการฉบับนี้ไปเผยแพร่ จะต้องได้รับการอนุญาตจากผู้เขียน และคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พุทธศักราช 2537

22.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ รักชาติเจริญ	กรรมการ
23.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกตุวดี สมบูรณ์ทวี	กรรมการ
24.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกฤทธิ์ อัมพะวัต	กรรมการ
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศราพร พรหมนิมิตกุล	กรรมการ
26.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ	กรรมการ
27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุฒจร	กรรมการ
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	กรรมการ
29.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนชื่น อัคคะวณิชชา	กรรมการ
30.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐนา ลีพหรัตนรักษ์	กรรมการ
31.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจร	กรรมการ
32.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนกฤต สังข์เฉย	กรรมการ
33.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิกร ม่วงศรเขียว	กรรมการ
34.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภางค์	กรรมการ
35.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพล เปรมทองสุข	กรรมการ
36.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข	กรรมการ
37.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ จันทร์ใหม่มูล	กรรมการ
38.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัชกร สิมะขจรบุญ	กรรมการ
39.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	กรรมการ
40.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญรดี จันทร์ภิวัฒน์	กรรมการ
41.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีรัตน์ สุขเกษม	กรรมการ
42.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	กรรมการ
43.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระชานนท์ ทวีผล	กรรมการ
44.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระบิล พ้นภัย	กรรมการ
45.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนียา บังเมฆ	กรรมการ
46.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี อึ้งโพธิ์	กรรมการ
47.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวีร์ บุญคุ้ม	กรรมการ
48.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์	กรรมการ
49.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิระ ศรีโยธิน	กรรมการ
50.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	กรรมการ
51.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวรรยา ธรรมอภิพล	กรรมการ
52.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัตยา ตันจันทร์พงศ์	กรรมการ
53.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	กรรมการ
54.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ	กรรมการ
55.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรมงคล นิ่มจิตต์	กรรมการ
56.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ พวงยาณี	กรรมการ
57.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา	กรรมการ
58.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถพงศ์ พีระเชื้อ	กรรมการ
59.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา สโรบล	กรรมการ

60.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชว์ภูริชญ์ น้อมเนียน	กรรมการ
61.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล	กรรมการ
62.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมภัค คลังระหัด	กรรมการ
63.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	กรรมการ
64.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงสุดา ภู่สว่าง	กรรมการ
65.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นภนนท์ หอมสุด	กรรมการ
66.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรพล พินิจ	กรรมการ
66.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อริสสา สะอาดนัก	กรรมการ
67.	อาจารย์ ดร.กฤษฎา พรประภา	กรรมการ
68.	อาจารย์ ดร.โกสินทร์ เตชะนิยม	กรรมการ
69.	อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	กรรมการ
70.	อาจารย์ ดร.ชิษณุพงศ์ ศิริโชตินิศากร	กรรมการ
71.	อาจารย์ ดร.ฐิติกรณ์ ยาวิไชย จารึกศิลป์	กรรมการ
72.	อาจารย์ ดร.ฐิติมา เวชพงศ์	กรรมการ
73.	อาจารย์ ดร.ดวงกมล บุญแก้วสุข	กรรมการ
74.	อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	กรรมการ
75.	อาจารย์ ดร.ธีร์นวัช สุขวิลัยหิรัญ	กรรมการ
76.	อาจารย์ ดร.นพดล โตวิชัยกุล	กรรมการ
77.	อาจารย์ ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล	กรรมการ
78.	อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา	กรรมการ
79.	อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีวสินนนท์	กรรมการ
80.	อาจารย์ ดร.ปริญญา นาคปฐม	กรรมการ
81.	อาจารย์ ดร.ปริญญา หรุ่นโพธิ์	กรรมการ
82.	อาจารย์ ดร.พลอย สุดอ่อน	กรรมการ
83.	อาจารย์ ดร.ภฤศญา ปิยนุสรณ์	กรรมการ
84.	อาจารย์ ดร.ภวินท์ธนา เจริญบุญ	กรรมการ
85.	อาจารย์ ดร.เมษ์ธาวิน พลโยธี	กรรมการ
86.	อาจารย์ ดร.รักชนก โสภาพิศ	กรรมการ
87.	อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล	กรรมการ
88.	อาจารย์ ดร.วงศ์ลัดดา วีระไพบูลย์	กรรมการ
89.	อาจารย์ ดร.วัชระ จตุพร	กรรมการ
90.	อาจารย์ ดร.วัชระ เวชประสิทธิ์	กรรมการ
91.	อาจารย์ ดร.ศรายุทธ แสนมี	กรรมการ
92.	อาจารย์ ดร.ศิริพร เผือกผ่อง	กรรมการ
93.	อาจารย์ ดร.สัจจวัฒน์ จารึกศิลป์	กรรมการ
94.	อาจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี	กรรมการ
95.	อาจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์	กรรมการ
96.	อาจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล	กรรมการ

97.	อาจารย์ ดร.อรุณี ยศบุตร	กรรมการ
98.	อาจารย์ ดร.อัฏฐมา บุญปาลิต	กรรมการ
99.	อาจารย์ ดร.มรกต กำแพงเพชร	กรรมการ
100.	ดร.จิรภิญญา สันนิภางกูร	กรรมการ
101.	นางสาวสุนิสา วงศ์ประทุม	เลขานุการ
102.	นายเอกพันธ์ หวานใจ	ผู้ช่วยเลขานุการ

สั่ง ณ วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

กำหนดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2563

จัดโดย

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รูปแบบการประชุม แบบ Video Conference ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

ในวันที่ 18 มิถุนายน 2564

วันที่ 18 มิถุนายน 2564

เวลา 08.00 – 09.00 น.	ลงทะเบียนเข้าห้องประชุมออนไลน์
เวลา 09.00 – 09.20 น.	วีดีทัศน์แนะนำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
	พิธีเปิดและกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมโครงการ
	กล่าวเปิดงาน
	โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์
	คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
เวลา 09.30 – 10.30 น.	การบรรยายพิเศษ เรื่อง Management in next normal transformative prospection
	โดย คุณกรณ์ จาติกวณิช
	หัวหน้าพรรคกล้า
เวลา 10.30 – 10.40 น.	ประกาศรางวัลบทความวิจัย/บทความวิชาการ ดีเด่น
เวลา 10.40 – 11.00 น.	**ผู้เข้าร่วมงาน แยกเข้าห้องประชุมออนไลน์ย่อย**
เวลา 11.00 – 12.00 น.	**นำเสนอผลงานภาคบรรยาย (ภาคเช้า)**
เวลา 12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
เวลา 13.00 – 14.30 น.	**นำเสนอผลงานภาคบรรยาย (ภาคบ่าย)**
เวลา 14.30 – 14.45 น.	รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
เวลา 14.45 – 16.30 น.	**นำเสนอผลงานภาคบรรยาย (ภาคบ่าย ต่อ)**
เวลา 16.30 – 16.40 น.	**กล่าวปิดงาน**

หมายเหตุ : **กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม ***

แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

PARTICIPATION SOLID WASTE MANAGEMENT GUIDELINE OF COMMUNITY AND LAM SAM KAEO MUNICIPALITY, KHU KHOT, LAM LUK KA, PATHUMTHANI

ศุภณัฐ เวชมณี [1] ศศิธร หาสิน [2] และ วนัสพรรัศม์ สวัสดี [3]

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีกลุ่มตัวอย่างจากชุมชน 398 คน คำนวณโดยใช้สมการทาโร่ยามาเน่ และกลุ่มตัวอย่างจากผู้ปฏิบัติงาน 15 คน เลือกโดยวิธีเฉพาะเจาะจง จากการวิจัยพบว่าพฤติกรรมของประชาชนกับการคัดแยกขยะมูลฝอยและนำกลับมาใช้ใหม่มีค่าเฉลี่ย 3.60±0.60 ความร่วมมือระหว่างเทศบาลฯและชุมชนในการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ย 3.30±0.60 และปริมาณขยะมูลฝอยพบว่ามีขยะอินทรีย์สูงสุด คือ 0.83 กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 50 ของขยะมูลฝอยทั้งหมด จากสภาพปัญหาดังกล่าวพบว่ามีความร่วมมือน้อยระหว่างเทศบาลฯและชุมชน ดังนั้นจึงนำไปสู่การสร้างแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลฯ ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ 1) การจัดการความรู้ และทัศนคติในการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วม 2) การพัฒนากิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยโดยเทคนิค 3Rs และ3) การสร้างความร่วมมือเพื่อให้เกิดการดำเนินการร่วมกันทั้งประชาชนและเทคบาลเมืองลำสามแก้ว สุดท้ายงานวิจัยนี้สามารถนำไปสู่การประยุกต์ใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมสำหรับชุมชนอื่นต่อไป

คำสำคัญ : การจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วม ชุมชน เทศบาลเมืองลำสามแก้ว

Abstract

This research was studied solid waste management guideline of community and Lam Sam Kaeo Municipality, Khu Khot, Lam Luk Ka, Pathumthani. The sampling group from community 398 people calculated with Yamane' s equation, and worker from municipality 15 people with purposive sampling. This research was found people behavior of solid waste management with sorting and reuse was average 3.60±0.60, the participation between municipal and community for solid waste reduction was average 3.30±0.60. Moreover, the amount of solid waste found that organic wastes were highest was 0.83 kg/day as

[1] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขานวัตกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

[2] อาจารย์ ดร. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขานวัตกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

[3] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขานวัตกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

a 50 percent of total solid waste. This problem was found the participation between municipal, and community was less, therefore, the participation solid waste management between municipal, and community guideline was created. The component of participation solid waste management was 1) knowledge and attitude management in term of participation solid waste management, 2) solid waste management activities development with 3Rs, and 3) participation solid waste management between municipal, and community. Finally, this research can be applied the participation solid waste management for other communities.

Keywords: PARTICIPATORY SOLID WASTE MANAGEMENT; COMMUNITY; LAM SAM KAEO MUNICIPALITY

1. บทนำ

ปัจจุบันปัญหาขยะมูลฝอยถือเป็นหนึ่งในมลพิษที่สำคัญของประเทศไทย และเป็นปัญหาหลักที่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการอุปโภคและบริโภค ในขณะเดียวกันปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องทั้งในด้านการจัดเก็บ การเคลื่อนย้ายรวมทั้งการกำจัด ยังไม่เพียงพอกับปริมาณขยะมูลฝอยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ในปี 2561 พบว่ามีการเกิดปริมาณขยะมูลฝอยรวมกันทั้งประเทศ 27.93 ล้านตันต่อปี คิดเป็นปริมาณขยะมูลฝอย 76,529 ตันต่อวัน เฉลี่ยเป็นปริมาณขยะมูลฝอย 1.15 กิโลกรัมต่อวัน (กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ, 2561) ไม่รวมถึงขยะตกค้างสะสมที่เพิ่มขึ้นทุกปีไม่ต่ำกว่าปีละ 10 ล้าน ทำให้มีการตรวจสอบสถานที่กำจัดขยะขององค์กรปกครองท้องถิ่นทั่วประเทศเพื่อนำไปสู่การปรับปรุง พบว่า มีเพียง 328 แห่ง ซึ่งไม่ถึงร้อยละ 5 ของสถานที่กำจัดทั้งหมดเท่านั้นที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และกำจัดได้อย่างถูกต้อง ปริมาณขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 26.34 ของปริมาณขยะมูลฝอยเกิดใหม่รวมกับขยะตกค้างทั้งหมดและขยะมูลฝอยที่เหลือกว่า ร้อยละ 73.26 ถูกกำจัดด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้องเกิดสภาพเทกอง เผากลางแจ้ง เผาในเตาที่ไม่มีระบบกำจัดมลพิษทางอากาศ อุปสรรคของการกำจัดขยะให้ถูกวิธี เช่น งบประมาณในการทำสถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องมีค่าใช้จ่ายสูงมีขั้นตอนและเกี่ยวข้องกับคนหลายฝ่าย ทั้งในแง่ของการมาตรฐานการกำจัด และการขออนุญาตให้ถูกต้อง การหาพื้นที่ที่เหมาะสม การเตรียมพื้นที่ การดูแลผลกระทบที่เกิดขึ้นจากขยะมูลฝอยและคนในชุมชนใกล้เคียง (กรมควบคุมมลพิษ, 2561) อย่างไรก็ตามปัญหาขยะมูลฝอยในประเทศไทยนั้นได้ถูกกำหนดเป็นประเทศไทยมีปริมาณขยะอินทรีย์ที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ พบว่าในปี พ.ศ. 2562 มีปริมาณขยะอินทรีย์ที่เกิดขึ้นจากแหล่งชุมชนต่าง ๆ ประมาณ 28.71 ล้านตัน หรือปริมาณ 78,665 ตันต่อวัน ซึ่งมีปริมาณขยะอินทรีย์จากแหล่งชุมชนเพิ่มมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวที่มากกว่าปี พ.ศ. 2561 ร้อยละ 4 และการเพิ่มขึ้นของประชากรการบริโภคที่เพิ่มมากขึ้น การขยายตัวของชุมชนเมือง การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตจากสังคมเกษตรกรรมสู่สังคมเมืองในหลายพื้นที่ และความสะดวกสบายในการจับจ่ายใช้สอยผ่านระบบออนไลน์โดยพบว่าอัตราการเกิดขยะอินทรีย์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.18 กิโลกรัม/คน/วัน โดยการจัดการขยะมูลฝอยนั้นถือเป็นการตอบโจทย์โมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) ในด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน เนื่องจากระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนนั้นเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการนำทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึงการลดขยะหรือของเสียให้เป็นศูนย์ (Zero Waste) (Mohajan HK., 2018)

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีการขยายตัวของชุมชนอย่างต่อเนื่อง พื้นที่เทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา

จังหวัดปทุมธานี เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่มีการขยายตัวของชุมชนอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาจากข้อมูลสถิติประชากรของเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ในแต่ละปีพบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ.2556 ถึง พ.ศ.2561 เพิ่มขึ้นจาก 62,026 คน เป็น 65,741 คน (สำนักการบริการการจดทะเบียน เทศบาลเมืองลำสามแก้ว, 2561) นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของขยะอินทรีย์ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ และการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว เพื่อจัดทำเป็นแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนและเทศบาลเมืองลำสามแก้ว สำหรับการรองรับการขยายตัวของประชากรที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

2.2 เพื่อสังเคราะห์แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ขยะมูลฝอย เป็นขยะที่เกิดขึ้นในทุกวัน ประกอบด้วย บรรจุภัณฑ์ เสื้อผ้า กระป๋อง แก้ว หนังสือพิมพ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า รวมถึงแบตเตอรี่ โดยขยะเหล่านี้เกิดขึ้นจากบ้านเรือน สถาบันต่าง ๆ เช่นสถาบันการศึกษา โรงพยาบาล ร้านอาหาร และธุรกิจต่างๆ โดยมีสัดส่วนของขยะแต่ละประเภท แบ่งตามลักษณะขยะมูลฝอยได้เป็น 4 ประเภท (ปิยชาติ ศิลปสุวรรณ, 2557) ดังนี้

1) ขยะย่อยสลายได้ (Compostable Waste) เป็นสิ่งที่สามารถย่อยสลายได้ เช่น เศษอาหาร ผัก ผลไม้ ใบไม้ ซากพืช ซากสัตว์ เป็นต้น ซึ่งขยะเหล่านี้สามารถนำไปแปรสภาพเป็นปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ รวมไปถึงก๊าซชีวภาพอีกด้วย

2) ขยะรีไซเคิล (Recyclable Waste) เป็นสิ่งที่ยังมีประโยชน์สามารถนำไปแปรรูปกลับมาใช้ใหม่ได้ เช่น กระดาษพลาสติก แก้ว โลหะ กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋อง เป็นต้น

3) ขยะอันตราย (Hazardous Waste) เป็นสิ่งที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนของสารอันตราย วัตถุมีพิษ วัตถุกัดกร่อน วัตถุไวไฟ เช่น วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง ถ่านไฟฉาย หลอดไฟ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ กระป๋องสเปรย์บรรจุสี เป็นต้น

4) ขยะทั่วไป (General Waste) เป็นสิ่งอื่นๆนอกเหนือจาก ขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยาก และไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติก และโฟม เปื้อนเศษอาหาร เป็นต้น

สถานการณ์ขยะมูลฝอย จากจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น การขยายตัวของเมือง พฤติกรรมการบริโภคของประชาชนและการเติบโตของการท่องเที่ยว ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยในปี 2560 เกิดขึ้นประมาณ 27 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.15 แต่การจัดการขยะมูลฝอยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยขยะมูลฝอยถูกคัดแยก ณ ต้นทาง และนำกลับมาใช้ประโยชน์ 8.51 ล้านตัน (ร้อยละ 31) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 47 ส่วนใหญ่เป็นขยะรีไซเคิล ร้อยละ 84 และการใช้ประโยชน์จากขยะอินทรีย์ร้อยละ 15 ที่เหลือถูกเก็บรวบรวมและขนส่งไปกำจัดอย่างถูกต้อง 11.69 ล้านตัน (ร้อยละ 43) เพิ่มขึ้น

จากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 22 โดยยังมีขยะมูลฝอยอีก 7.17 ล้านตัน (ร้อยละ 26) กำจัดอย่างไม่ถูกต้อง เช่น การเทกองหรือเผากลางแจ้งในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย การลักลอบทิ้งในพื้นที่สาธารณประโยชน์ลักลอบทิ้งลงสู่แม่น้ำ แต่มีจำนวนลดลงร้อยละ 39 แนวโน้มการจัดการขยะมูลฝอยที่ดีขึ้นในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา เป็นผลมาจากนโยบายรัฐบาลหลังจากการประกาศในการจัดการขยะมูลฝอยเป็นวาระแห่งชาติเมื่อปี 2557 และการรณรงค์สร้างความตระหนักให้ประชาชนหันมาร่วมจัดการลดและคัดแยกขยะ (ไพบูลย์ แจ่มพงษ์ และศิวพันธุ์ ชูอินทร์, 2560)

การจัดการขยะมูลฝอย (Municipal Solid Waste Management)

การจัดการขยะมูลฝอยถือเป็นหลักการสำคัญในการเริ่มต้นการลดปริมาณขยะ การนำขยะไปเข้าสู่กระบวนการแปรรูปเพื่อการนำกลับมาใช้ใหม่ จุดมุ่งหมายของหลักการ 3Rs (Reduce Reuse Recycle) คือ การจัดการขยะเพื่อนำไปสู่การจัดการกำจัดของเสียอย่าง เป็นหลักการที่เริ่มต้นจากการคัดแยกประเภทของขยะ เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดลดลง ทั้งยังส่งผลดีต่อสภาพแวดล้อม และมีปริมาณขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้มากขึ้น (Samiha B, 2013) โดยหลักการ 3Rs ประกอบด้วย

1) Reduce การลดการใช้ ลดการเกิดขยะมูลฝอย รวมถึงการปฏิเสธ หรือหลีกเลี่ยงสิ่งของหรือบรรจุภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดปัญหาด้านขยะ (Refuse) เช่น ปฏิเสธการใช้กล่องโฟม ถุงพลาสติก และการเลือกใช้สินค้าที่สามารถส่งคืนบรรจุภัณฑ์สู่ผู้ผลิตได้ (Return) เช่น สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มีระบบมัดจำหรือคืนเงิน สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ ดังนั้น การลดการใช้จึงเป็นขั้นแรกของการจัดการขยะ เพื่อป้องกันการเกิดขยะมูลฝอยให้ได้มากที่สุด (Samiha B, 2013)

2) Reuse นำกลับมาใช้ซ้ำ เมื่อการลดการใช้ผลิตภัณฑ์ไม่สามารถทำได้ แนวทางในขั้นตอนถัดไป คือ การนำกลับมาใช้ใหม่ ถือได้ว่าเป็นแนวทางการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอย่างคุ้มค่า ลดการใช้ทรัพยากรใหม่ รวมถึงลดปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น การซ่อมแซมเครื่องใช้หรืออุปกรณ์ให้สามารถนำกลับมาใช้งานใหม่ได้ (Samiha B, 2013)

3) Recycle หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ เป็นการนำวัสดุต่างๆ เช่น กระดาษ พลาสติก เหล็ก มาผ่านกระบวนการแปรรูป เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งวิธีนี้นอกจากที่จะลดขยะมูลฝอยแล้ว ยังสามารถลดการใช้พลังงานได้อีกด้วย

ทฤษฎีการมีส่วนร่วม (Participation)

ความหมายของการมีส่วนร่วม เป็นการสื่อสารในระบบเปิดระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชน หรือองค์กร เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการทั้งทางตรงและทางอ้อม ตั้งแต่การวางแผน การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมรับฟังผลประโยชน์ เพื่อให้การดำเนินการนั้นบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (สมบัติ นามบุรี, 2562) ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นกระบวนการทางสังคมที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะที่เป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้เข้ามามีส่วนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การวิเคราะห์ปัญหา การแสดงความคิดเห็น การดำเนินการ การประสานความร่วมมือ การติดตามตรวจสอบผลกระทบของการดำเนินการ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งแนวทางการจัดการขยะโดยการมีส่วนร่วมชุมชน คือการร่วมปฏิบัติตามแผนแก้ไขปัญหาขยะชุมชน ดังนั้นจึงเป็นวิธีการสำคัญสำหรับการดำเนินการในงานวิจัยเพื่อให้เกิดแนวทางการจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลฯ (ไพบูลย์ แจ่มพงษ์, 2553)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนในพื้นที่เทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เป็นการค้นหาสภาพปัญหาการจัดการขยะ ข้อมูลบริบทของพื้นที่ศึกษา และนำข้อมูลไปสู่การสังเคราะห์แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการขยะมูลฝอยในเทศบาล และกลุ่มที่เป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ โดยสามารถแบ่งได้ดังนี้

1) แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 15 คน ของเทศบาลเมืองลำสามแก้ว เช่น พนักงานขับรถบรรทุกขยะมูลฝอย เด็กท้ายประจำรถขยะ เจ้าหน้าที่สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองลำสามแก้ว

2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลำสามแก้ว จำนวน 65,741 คน ซึ่งเป็นประชากรที่อยู่ตามสำมะโนประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน การคำนวณจำนวนขนาดตัวอย่างใช้หลักการคำนวณของสมการ Yamane' s

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) แบบสัมภาษณ์จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stake Holders) สำหรับการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

2) แบบสอบถามจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stake Holders) สำหรับการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

4.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1) ศึกษาสภาพ และปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วม ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ โดยการสัมภาษณ์ การสังเกต และการรวมรวมข้อมูลจากเอกสาร จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และสถิติเชิงพรรณนา

2) สังเคราะห์แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

5. สรุปผลการวิจัย

5.1 สภาพปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานีสภาพทั่วไปของชุมชนกับเทศบาลเมืองของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีสำนักงานอยู่เลขที่ 199 หมู่ที่ 6 ถนนลำลูกกา – ธัญบุรี ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 12.5 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ราบลุ่ม ด้านฝั่งทิศตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา และมีคลองชลประทานตัดผ่านในเขตพื้นที่ จำนวน 3 สาย โดยอยู่ห่างจากอำเภอลำลูกกาไปทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 16 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เทศบาลนครรังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ทิศใต้ ติดต่อกับ เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ เทศบาลเมืองลาดสวาย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เทศบาลเมืองคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

ในส่วนปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีการเก็บข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ เพื่อให้เก็บข้อมูลปัญหาได้อย่างครบถ้วนและชัดเจน โดยได้สอบถามผู้อยู่อาศัยในพื้นที่เทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 398 คน ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 72.61 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 27.39 ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างช่วงอายุ 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.22 และน้อยที่สุดอยู่ระหว่างช่วงอายุ 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.51 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 49.75 และน้อยที่สุดอื่นๆ ร้อยละ 1.26 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพ่อบ้าน/แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 39.95 มากที่สุด และน้อยที่สุดเกษตรกรจำนวน ร้อยละ 0 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.16 และน้อยที่สุด 10,001 – 20,000 บาท และน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 17.59 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 6 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 75.88 และน้อยที่สุด 3 - 5 ปี ร้อยละ 10.05

ระดับพฤติกรรมของประชาชนกับการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนการตอบแบบสอบถามทั้งหมด 8 ข้อ แสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับพฤติกรรมของประชาชนกับการจัดการขยะมูลฝอย

พฤติกรรมของประชาชนกับการจัดการขยะมูลฝอย	ระดับของพฤติกรรม		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านรักษาความสะอาดและไม่มีขยะตกค้างในครัวเรือน	3.80	0.40	มาก
2. ท่านคัดแยกประเภทของขยะก่อนทิ้งทุกครั้ง	3.80	0.60	มาก
3. ท่านคัดแยกขยะและมีการนำกลับมาใช้ใหม่	3.50	0.60	ปานกลาง
4. ท่านแยกขยะมูลฝอยติดเชื้อ และขยะมูลฝอยอันตรายออกจากขยะมูลฝอยประเภทอื่นก่อนนำไปทิ้ง	4.80	0.40	มากที่สุด
5. ท่านจัดการขยะมูลฝอยด้วยตนเองในครัวเรือนบางส่วน เช่น การทำปุ๋ยจากขยะอินทรีย์	3.50	0.60	ปานกลาง
6. ท่านนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่และ/หรือนำกลับมารีไซเคิลอีกครั้ง	3.60	0.60	มาก
7. ท่านและสมาชิกในครัวเรือนแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้งตามคำแนะนำของเทศบาล	3.70	0.60	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	3.81	0.10	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การสอบถามด้านพฤติกรรมของประชาชนกับการจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามในส่วนการคัดแยกขยะมูลฝอยติดเชื้อ และขยะมูลฝอยอันตรายออกจากขยะมูลฝอยประเภทอื่นก่อนนำไปทิ้งนั้นอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าประชาชนยังมีพฤติกรรมและความรู้ในการแยกขยะมูลฝอยติดเชื้อ และ

ขยะมูลฝอยอันตราย ซึ่งในขั้นต้นถือได้ว่าประชาชนสามารถดำเนินการได้แยกขยะมูลฝอยติดเชื้อ และขยะมูลฝอยอันตรายได้เป็นอย่างดี ทำให้ลดการปนเปื้อนของขยะมูลฝอยเหล่านี้ได้ แต่อย่างไรก็ตามขยะมูลฝอยนั้นถูกแบ่งออกเป็นหลายประเภทจึงไม่สามารถแยกขยะมูลฝอยติดเชื้อ และขยะมูลฝอยอันตรายได้เพียงประเภทเดียว ประชาชนจำเป็นต้องมีการแยกขยะมูลฝอยประเภทอื่นๆ เพื่อการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ แต่เมื่อมาพิจารณาถึงพฤติกรรมการแยกขยะมูลฝอย และการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่พบว่ายังอยู่ในระดับปานกลาง และการจัดการขยะมูลฝอยด้วยตนเองในครัวเรือนบางส่วน เช่น การทำปุ๋ยจากขยะอินทรีย์ อยู่ระดับปานกลางเช่นกัน จึงนำไปสู่การพิจารณาถึงการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การมีส่วนร่วมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว

การมีส่วนร่วมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว	ระดับของการมีส่วนร่วม		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีความร่วมมือระหว่างเทศบาลฯและชุมชนในการลดปริมาณขยะในระดับใด	3.30	0.60	ปานกลาง
2. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการอบรมและทำกิจกรรมเพื่อจัดการขยะมูลฝอยโดยใช้หลัก 3Rs (Reduce Reuse Recycle) ในระดับใด	4.80	0.40	มากที่สุด
3. ท่านมีส่วนร่วมในการคัดแยกและรวบรวมขยะมูลฝอยหรือไม่	4.80	0.40	มากที่สุด
4. ท่านมีส่วนร่วมในการเก็บขนขยะมูลฝอยหรือไม่	3.50	0.60	ปานกลาง
5. ท่านมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอยหรือไม่	3.50	0.60	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	3.98	0.11	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าการมีส่วนร่วมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ระดับมากที่สุด คือ การส่วนร่วมในการส่งเสริมการอบรมและทำกิจกรรมเพื่อจัดการขยะมูลฝอยโดยใช้หลัก 3Rs (Reduce Reuse Recycle) แต่เมื่อพิจารณาถึงความร่วมมือระหว่างเทศบาลฯและชุมชนในการลดปริมาณขยะมูลฝอย การเก็บขนและการกำจัดขยะมูลฝอย แสดงให้เห็นว่าความร่วมมือของเทศบาลและชุมชนยังไม่มากเท่าที่ควร จึงต้องมีการพัฒนาแนวทางเพื่อนำไปสู่การสร้างความร่วมมือในการจัดการขยะระหว่างเทศบาลและชุมชน (รูปที่ 1) โดยมีการพิจารณาร่วมกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้นของครัวเรือนที่ต้องกำจัดใน 1 วัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นของครัวเรือนที่ต้องกำจัดใน 1 วัน

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นของท่านที่ต้องกำจัด ต่อ 1 วัน	ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน (กิโลกรัม)			
	N	รวมจำนวน	เฉลี่ย	ร้อยละ
1.ขยะอินทรีย์	398	331.30	0.83	50.00
2.ขยะรีไซเคิล	398	179.30	0.45	27.11
3.ขยะทั่วไป	398	134.70	0.34	20.48
4.ขยะอันตราย	398	14.86	0.04	2.41
รวมค่าเฉลี่ย	398	660.16	1.66	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปริมาณขยะมูลฝอย/วัน/คน ดังนี้ ขยะอินทรีย์ จำนวน 0.83 กิโลกรัม ขยะรีไซเคิล จำนวน 0.45 กิโลกรัม ขยะทั่วไป 0.34 กิโลกรัม และขยะอันตราย 0.04 กิโลกรัม และมีปริมาณขยะรวมต่อคน 1.65 กิโลกรัม ซึ่งจากการสำรวจปริมาณขยะมูลฝอยแต่ละชนิดแสดงให้เห็นว่าปริมาณของขยะอินทรีย์นั้นมีมากที่สุด ถือได้ว่าเป็นปัญหามากที่สุดที่ต้องได้รับการแก้ไขเป็นลำดับแรก โดยจะมีการแก้ปัญหาโดยการสังเคราะห์แนวทางร่วมกันระหว่างชุมชนและเทศบาลฯ เพื่อให้เกิดการจัดการขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืน

การสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลำสามแก้วสรุปได้ดังนี้

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย จำนวน 15 คน ของเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ได้แก่ พนักงานขับรถบรรทุกขยะมูลฝอย เด็กท้ายประจำรถขยะ เจ้าหน้าที่สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองลำสามแก้ว พบว่าความถี่ในการจัดเก็บขยะมูลฝอยในบางชุมชนน้อยไปเนื่องจากจำนวนชุมชนและประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ขยะมูลฝอยที่อยู่ในชุมชนที่พบมากที่สุดคือขยะอินทรีย์ทำให้มีกลิ่นเหม็นและมีกรดทำลายพื้นผิวรถบรรทุกขยะ ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะมูลฝอยจากต้นทางเพื่อสะดวกในการเก็บขยะมูลฝอยและมีปริมาณขยะมูลฝอยลดลง เป็นต้น

5.2 เพื่อสังเคราะห์แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

จากการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี นั้น สามารถนำไปสู่การสังเคราะห์แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยที่มีความเหมาะสมสำหรับชุมชน อีกทั้งยังสามารถนำรูปแบบไปปรับใช้ในชุมชนอื่นๆต่อไป จากข้อมูลข้างต้นพบว่าปริมาณขยะในชุมชนที่มีปริมาณสูงสุดคือ ขยะอินทรีย์ โดยมีมากถึง 0.83 กิโลกรัมต่อวัน ซึ่งถือเป็นประเภทของขยะมูลฝอยที่ต้องได้รับการจัดการอย่างถูกวิธีเป็นอันดับแรก เนื่องจากเมื่อมีการจัดการขยะอินทรีย์นั้นสามารถนำไปสู่การคัดแยกขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ดังนั้นชุมชนและเทศบาลควรมีการร่วมมือกันเพื่อจัดทำเครื่องมือสำหรับการดำเนินการจัดการขยะอินทรีย์ นำไปสู่การเป็นนวัตกรรมกระบวนการที่ส่งผลกระทบทางบวกให้กับชุมชนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งควรมีการนำทฤษฎี 3Rs มาประยุกต์ใช้ภายในชุมชนให้มีความต่อเนื่อง กระทั่งทำให้เกิดความยั่งยืนต่อไป โดยรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว แสดงดังรูปที่ 1 รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้วนั้น เป็นการสังเคราะห์รูปแบบจากการศึกษาสภาพปัญหาจากข้อมูลข้างต้น และมีการประยุกต์ใช้เทคนิค 3Rs พร้อมทั้งประยุกต์ใช้ความตระหนัก ความรู้ เจตคติ และทักษะ ในการจัดการขยะมูลฝอย และการแยกขยะมูลฝอย มีการดำเนินการร่วมกันทั้งภาครัฐ และภาคประชาชน เพื่อให้เกิดการจัดการอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน โดยองค์ประกอบในการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมนั้นมี 3 ประการ คือ 1) การพัฒนาความรู้ และการสร้างทัศนคติที่ดีในการจัดการ รวมถึงการสร้างความเข้มแข็งในชุมชน 2) การพัฒนาในส่วนกิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยจากต้นทางโดยเทคนิค 3Rs เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง 3) การสร้างความร่วมมือ โดยการประสานความร่วมมือ เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันทั้งภาคประชาชนและเทศบาลเมืองลำสามแก้ว (ศิริพร คำวานิล และณรงค์ศักดิ์ หนูสอน, 2563)

รูปที่ 1 แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลฯ

ทั้งยังสามารถเชื่อมโยงกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) ในด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน เนื่องจากระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนนั้นเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการนำทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึงการลดขยะหรือของเสียให้เป็นศูนย์ (Zero Waste) ถือเป็นหนึ่งในต้นแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในหน่วยงาน และชุมชนอื่น ๆ ได้

6. อภิปรายผลการวิจัย

สภาพทั่วไปของชุมชน พื้นที่เทศบาลเมืองลำสามแก้ว ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 12.5 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ราบลุ่ม ด้านฝั่งทิศตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา และมีคลองชลประทานตัดผ่านในเขตพื้นที่ จำนวน 3 สาย โดยอยู่ห่างจากอำเภอลำลูกกาไปทางทิศตะวันตกระยะทางประมาณ 16 กิโลเมตร อาชีพหลักของประชาชน คือ พนักงานในบริษัทเอกชน โรงงานอุตสาหกรรม ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนชุมชน 70 ชุมชน มีจำนวนประชากรตามทะเบียนบ้าน จำนวน 65,741 คน โดยไม่รวมประชากรแฝงมีปริมาณขยะมูลฝอยรวม 25,819.65 ตัน/ปี (สำนักการบริการการจดทะเบียน เทศบาลเมืองลำสามแก้ว, 2561) สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลเมืองลำสามแก้ว พบว่าการมีส่วนร่วมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนกับเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ระดับมากที่สุด คือ การส่วนร่วมในการส่งเสริมการอบรมและทำกิจกรรมเพื่อจัดการขยะมูลฝอย โดยใช้หลัก 3Rs (Reduce Reuse Recycle) แต่เมื่อพิจารณาถึงการคัดแยกและรวบรวมขยะมูลฝอย และระดับปานกลาง คือ ความร่วมมือระหว่างเทศบาลฯและชุมชนในการลดปริมาณขยะมูลฝอย การเก็บขนและการกำจัดขยะมูลฝอย แสดงให้เห็นว่าความร่วมมือของเทศบาลและชุมชนยังไม่มากเท่าที่ควร

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญธณิฌาศ์ วัฒน์พานิชกุล (2563) ที่ศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในเขตเทศบาลสมุครสาคร ซึ่งยังมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนในระดับต่ำ ขาดความร่วมมือในการคัดแยกขยะมูลฝอย ส่งผลให้เกิดปัญหาปริมาณขยะล้นเมือง และในส่วนการสังเคราะห์แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของชุมชนและเทศบาลนั้น ถือเป็นเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับภาครัฐเพื่อนำไปสู่การสร้างความรับรู้ ความเข้าใจ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยให้กับประชาชน รวมไปถึงการหาวิธีการสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรกาล อุปนันท์ (2556) ได้ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการกำจัดขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนยอ พบว่าประชาชนในพื้นที่มีพฤติกรรมในการกำจัดขยะมูลฝอยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีการให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย รวมถึงการร่วมกันลดปริมาณขยะมูลฝอย ส่วนแนวทางการกำจัดขยะมูลฝอยควรมุ่งเน้นการลดปริมาณขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด และดำเนินกิจกรรมด้านการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาคประชาชน ภาคท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาครัฐส่วนกลาง โดยสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ

7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยนี้ พบว่าขยะมูลฝอยที่พบได้มากที่สุด คือ ขยะอินทรีย์ และวิธีการจัดการขยะอินทรีย์นั้นจะต้องอาศัยพื้นที่ในการจัดการ อีกทั้งยังต้องอาศัยความร่วมมือในการจัดการอีกด้วย ดังนั้น สิ่งสำคัญสำหรับการวิจัยครั้งถัดไป คือ การสร้างความสนใจ สร้างความตระหนัก ในการจัดการขยะอินทรีย์ในภาพรวมให้กับประชาชนและทำให้เกิดความสนใจ นำไปสู่การทำให้เกิดพฤติกรรมการคัดแยกและจัดการขยะ และปริมาณขยะมูลฝอยลดลงอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

กัญธณิฌาศ์ วัฒน์พานิชกุล. (2563). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในเขตเทศบาลสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. วารสารสหศาสตร์. 19 (2): 55-72.

กรมควบคุมมลพิษ. (2561). รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2560. กรุงเทพฯ: บริษัท วงศ์สว่างพับลิชชิ่ง แอนด์ พริ้นติ้ง จำกัด

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ. (2561). รายงานสถานการณ์สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศไทย ปี พ.ศ.2561. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปิยชาติ ศิลปะสุวรรณ. (2557) บทความวิชาการ ขยะมูลฝอยชุมชน ปัญหาใหญ่ที่ประเทศกำลังเผชิญ. สำนักงานวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปีที่ 4 ฉบับที่ 7

ไพบูลย์ แจ่มพงษ์. (2553) การจัดการขยะโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน บริเวณตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา:กรุงเทพฯ.

ไพบูลย์ แจ่มพงษ์. ศิวพันธุ์ ชูอินทร์. (2560). การจัดการขยะมูลฝอย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วีรกาล อุปนันท์. (2556). การศึกษาแนวทางการกำจัดขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนยอ อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ศิริพร คำวานิล และณรงค์ศักดิ์ หนูสอน. (2563). ขยะมูลฝอย: ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 เป็นอย่างไร. วารสารพยาบาลสาธารณสุข. 34 (2): 144-157.

สมบัติ นามบุรี. (2562). ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในงานรัฐประศาสนศาสตร์. วารสารวิจัยวิชาการ. 2(1): 183-197.

สำนักบริการการจดทะเบียน เทศบาลเมืองลำสามแก้ว. (2561). ข้อมูลการจดทะเบียนของพนักงาน. สืบค้นจาก http://www.lamsamkaeo.go.th/data.php?menu_id=2

Mohajan HK. (2018). An Analysis on BCG Growth Sharing Matrix. Noble International Journal of Business and Management Research. 2 (1): 1-6.

Samiha B. (2013). The importance of the 3R principle of municipal solid waste management for achieving sustainable development. Mediterranean Journal of Social Sciences, 4(3), 129.

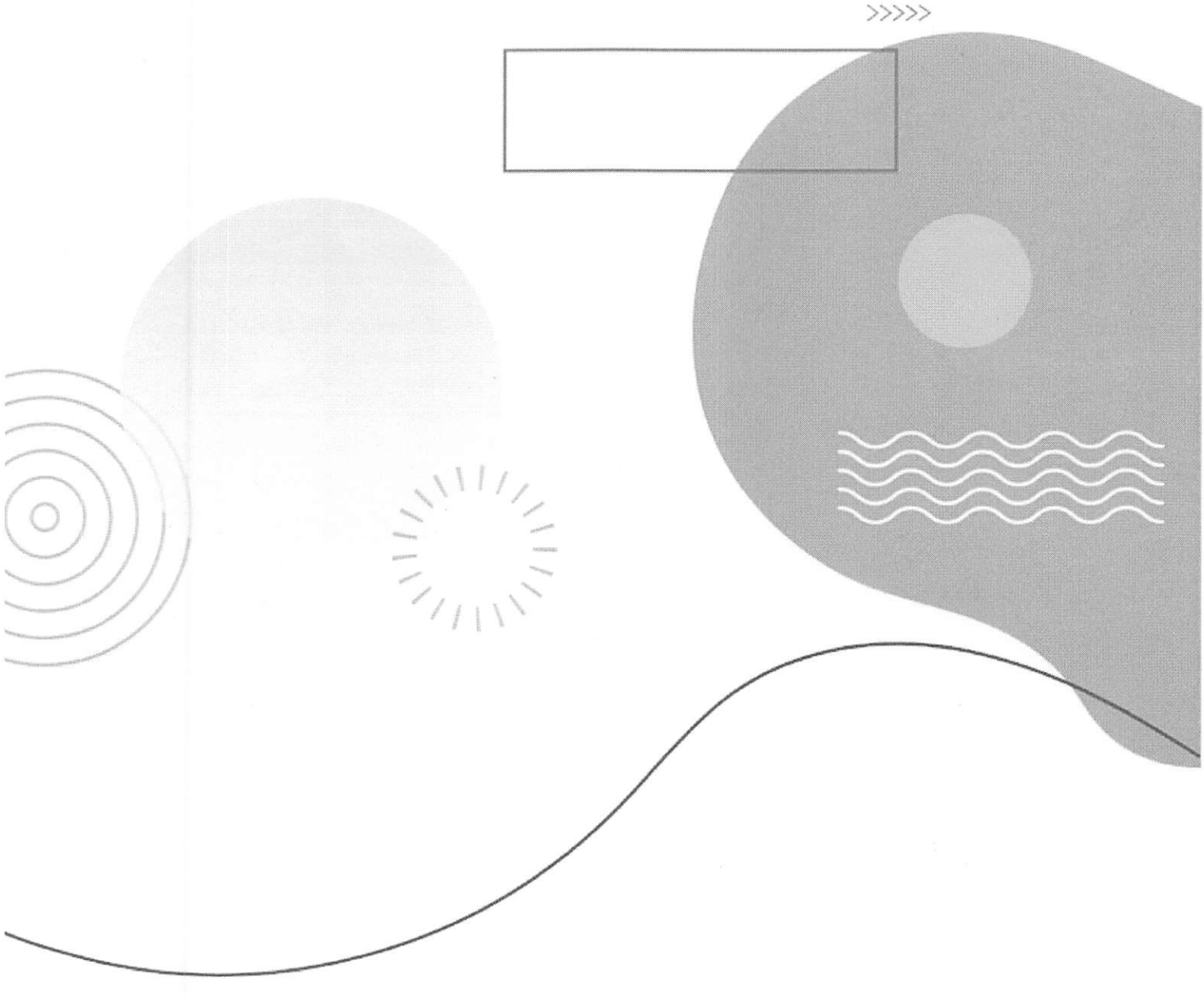

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร